

העינים. קרחו - בקמץ. באהבת עולם מתחלה לוקח את שתי הציציות שלפניו, אח"כ השמאלית ואחרי הימנית, ותיכף התחיל בקול רם ושביר עול הגויים. סיום הברכה, מברוך עד באהבה - בלחש. בוקשרתם, בין בפרשה ראשונה בין בשני - לא נשק את התפילין. הפסיעות קודם שמונה-עשרה אחר גמר ברכת גאל ישראל. קודם חזרת הש"ץ המתין מעט, תיקן את הקשר בתפילין של ראש (וכן במשך התפילה מתקן הרבה פעמים). אומר בקול רם גם נקדישך, קדוש, ברוך וימלוך. מתחיל מעט מאוחר אחר הקהל, ההרכנות בברכת כהנים - אחרת מהנרשם במנהגים.

כשהקהל גמר ובא לציון עמד אז בברוך ד' יום יום, ואמר בקול רם עד גמירא. בברוך הוא אלוקינו מישש בתפילין של יד ושל ראש, אבל לא נשקם. גם כשגמר הקהל את היום, עריין לא גמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, ואמר ג"כ בקול רם. בסוף שיר של יום בכה. וכן בהושיענו וכן בקדיש.

בשעה 1:30 נסע לאוהל. מנחה בשעה 5:25 - עשר דקות אחר השקיעה. באמצע שמע קולנו (בוקבל ברחמים) בכה, ונמשך בהפסקות קטנות עד גמר חזרת הש"ץ.

ההתוועדות הייתה בזאל הגדול ששכרו במיוחד. כ"ק אדמו"ר שליט"א הופיע באולם בשעה 9. ישב על מקומו. כל הקהל אמר "לחיים" וציוה לנגן ניגון. אחר הניגון שיחה. אחר השיחה ציוה לנגן "א שמחהדיקן ניגון". אח"כ ציוה לנגן ה"בינוני". ואמר המאמר "באתי לגני", ביאור על סעיף החמישי של מאמר אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע. המאמר ארך כארבעים דקות. אח"כ ציוה לנגן "ממצרים גאלתנו". אח"כ ציוה לנגן ניגון מאדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע - וניגנו הניגון מרוסטוב. אח"כ מאדמו"ר מהר"ש - וניגנו איינס צוויי כו'. אח"כ, בהפסק שיחה, ניגון מהצמח-צדק - וניגנו "ימין ה'". ומאדמו"ר האמצעי -

ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט: בערך בשעה 1 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות. לא עשה קידוש. אחרי שאמרו "לחיים" אמר שיחה ואחרי ציוה לנגן ניגון ממו"ח אדמו"ר ואמר שכל אחד יצייר אותו במצב שראהו, והוסיף שרובם ככולם הרי ראוהו. ניגנו את ניגון "הבינוני". אח"כ ניגנו את הניגון שלפני מאמר ובאמצע בכה כ"ק אדמו"ר שליט"א והעביר ידו על מצחו. אח"כ אמר מאמר ד"ה "ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלקים לפרעה". המאמר ארך כארבעים וחמש דקות. בתחילת המאמר, כשדיבר בעניין שכל ההשפעות צריכות לעבור ע"י נשיא ישראל, בכה, ועוד איזה פעמים. ההתוועדות הסתיימה בשעה 3.

יו"ד שבט: כ"ק אדמו"ר שליט"א התפלל כל הג' תפילות לפני התיבה. לערבית נכנס חמשה רגעים לפני שבע ואמר בקול רם החל מ"ה צבאות אשרי אדם בוטח בך".

ההרכנות בקדיש: שמו' רבא. משיח', ובזמן קריב (ואמרו אמן - בהגבהה). יהא שמו' רבא, הגבהה, יתברך-ויתנשא, הרכנה (ויתרומם - בצירי). עושה - ימין שלום - אמצע. במרומיו - שמאל. הוא כו' - אמצע. בקריאת-שמע, אני ה' אלוקיכם (מבלי להוסיף אמת), וחזור ה' אלוקיכם אמת. באמצע שמונה-עשרה הפסיק כמה רגעים, כנראה בשומע תפלה, כי תיכף אחרי זה הרכין במודים.

בקדיש שאחר עלינו - מתחלה לשמאל (כמו בלחש). המשניות התחיל בקול רם מאות נ - נפל לתוכו יין וכו'.

לשחרית נכנס חמש דקות לאחר עשר. התחיל בקול רם מאיזהו מקומן. בברוך שאמר החזיק את הציצית בין אצבע לאגודל (כמו שאוהזים דבר ביד) ואחו אותם בשתי ידיו. קודם שנישקן העבירן על העינים. בפותח את ידיך וכו' נישק את התפילין ביד ולא ברצועה, והעביר את אצבעותיו על